

De fremskridt, der er sket på disse områder, er ikke blevet fulgt af en tilsvarende udvikling i Den sydafrikanske Republik. Den sydafrikanske regering fortsætter apartheidpolitikken på en måde, der vækker afsky i den øvrige verden, og Den sydafrikanske Republik nægter at tage hensyn til den stærke og berettigede protest, som er kommet til udtryk i De Forenede Nationer.

Sikkerhedsrådet har for nylig truffet beslutninger, hvorefter medlemslandene bl. a. opfordres til at forbyde eksport af våben og militær udrustning til Sydafrika. For Danmarks vedkommende har et sådant forbud været i kraft, og vi agter naturligvis heller ikke fremtidig at give tilladelse til eksport af denne art.

Som det er fremgået bl. a. af den tale, udenrigsministeren har holdt under FN's generaldebat, er det regeringens ønske, at alle muligheder undersøges for hurtigt og uden anvendelse af vold at bringe apartheidpolitikken til ophør. Regeringen søger derfor i nært samarbejde med de øvrige nordiske lande at opnå en klarlæggelse af FN-landenes stilling med hensyn til de former for påvirkning, som under FN's pagt står åbne for sikkerhedsrådet og for generalforsamlingen, og de praktiske virkninger heraf. Det skal samtidig være formålet at nå frem til positive udveje til løsning af de politiske og menneskelige problemer, som vil opstå ved gennemførelsen af en ny politik i Sydafrika, baseret på FN-pagtens principper. Bl. a. er det af betydning at klarlægge, på hvilken måde FN vil kunne medvirke til, at alle indbyggere i Sydafrika sikres lige rettigheder og garantier til beskyttelse af disse rettigheder.

Regeringen håber, at en politik efter disse retningslinjer kan have en vis mulighed for at medvirke til en fredelig løsning af raceproblemerne i Sydafrika, så at modsætningerne kan fjernes og respekten for menneskenes rettigheder styrkes. Derved kan den uoverskuelige risiko, der eksisterer omkring Sydafrikaproblemerne, efter regeringens opfattelse bedst imødegås.

Ved svaret på indbydelsen til de nordiske udenrigsministre om at besøge Sydafrika var det afgørende for os, at apartheidssagen ikke kan anses for et problem mellem Den sydafrikanske Republik og et enkelt eller nogle enkelte af FN's medlemslande, men at dette problem tværtimod må ses som et spørgsmål, der består mellem Sydafrika og De Forenede Nationer, som et problem, der angår hele verdensoffentligheden.

Det er regeringens ønske, at kontakten mellem De Forenede Nationer og Den sydafrikanske Republik genskabes og uddybes, og det er hævet over enhver tvivl, at Danmark — og utvivlsomt mange andre lande — ville støtte forslag om besøg i Sydafrika, som kunne finde sted i FN's regie og dermed indeholde en anerkendelse fra Sydafrikas side af De Forenede Nationers kompetence i denne sag.

I forhold til udviklingslandene vil regeringen stille forslag om at udvide den tekniske bistand såvel gennem De Forenede Nationer som på tosidet basis.

En anden mulighed for at bistå udviklingslandene vil opstå i forbindelse med den i marts 1964 planlagte FN-konference om handel og udvikling. På denne konference vil man videreføre de drøftelser, som GATT-landene for nylig har ført, og som resulterede i vedtagelser bl. a. om at ophæve tetolden for at støtte udviklingslandene ved at fremme eksporten af denne vare.

Danmarks medlemskab af Atlantpagten er som hidtil et hovedelement af vor udenrigspolitik, og regeringen tillægger det vestlige sammenhold afgørende betydning.